

Významné životní jubileum profesora Josefa Šrollera

Počátkem roku 2016, přesněji 5. ledna, se v plné duševní i tělesné svěžesti dožil emeritní člen redakční rady časopisu Listy cukrovarnické a řepářské a významný odborník v oboru rostlinné výroby prof. Ing. Josef Šroller, CSc., osmdesáti let.

Profesor Šroller vyrůstal v rodině zemědělce v Klášterci nad Orlicí. Jeho mládí bylo poznamenáno násilnou kolektivizací zemědělců v 50. letech minulého století, kdy byla jeho rodina vystěhována v rámci východočeského kraje do obce Nové Hradky. Gymnázium v Králíkách, kde v té době studoval, mohl dokončit jen díky rozumnému přístupu vedení gymnázia. Tak mohl pokračovat ve studiu na Vysoké škole zemědělské v Praze, kterou úspěšně ukončil v roce 1959.

Profesní dráhu započal ve Šlechtitelské stanici v České Bělé, kde se zabýval výzkumem a šlechtěním brambor. Od jedné okopaniny – brambor – se jeho zájem posunul k dalším dvěma okopaninám – cukrové a krmné řepě. To už bylo v období, kdy působil jako odborný asistent, později docent a posléze profesor na České zemědělské univerzitě.

Celý svůj profesní život tak profesor Šroller věnoval převážně těmto dvěma významným plodinám. Závěry svého výzkumu publikoval skoro ve třech stovkách odborných a vědeckých publikacích, z toho bylo 71 původních vědeckých prací v impaktovaných renomovaných periodikách. Byl autorem či spoluautorem řady kapitol v odborných knihách a skriptech. Řada čtenářů tohoto časopisu si na něho vzpomene jako na vedoucího své diplomové či doktorské práce. Odborné veřejnosti je znám z celé řady přednášek na konferencích nejen na mateřském pracovišti, ale za přednáškami a za „svými řepaři“ vyjízďel do všech pěstitelských oblastí. Byl častým diskutujícím na polních dnech či kázáních v bramborářských či řepářských oblastech.

Na katedře rostlinné výroby se rád podělil o své životní zkušenosti z oboru s mladšími kolegy, občas jsme ale slýchali i životní moudrosti z české historie, mimochodem právě historie je jedním z životních koníčků našeho jubilanta. Katedra rostlinné výroby do dnešních dnů využívá jeho dlouholetých zkušeností o pěstování okopanin a pověřuje proto profesora Šrollera oponováním diplomových a dalších prací z oboru. S neutuchajícím nadšením stále vysvětluje, nejen mezi svými vrstevníky, zemědělskou politiku a potřebu zemědělských podpor a dotací, nezbytnost intenzifikace produkce hnojením a vhodnou ochranou jednotlivých zemědělských plodin včetně cukrové řepy.

Do dalších let přejeme panu profesorovi pevné zdraví, stálý elán, pohodu a spokojenost.

Za kolektiv katedry Josef Pulkrábek